

5 Kasım 1960. Cumartesi.

Dün akşamıze telefon edip, bugün saat: 4 için Baltacıoğlu'ndan randevu almıştım. Saat 4 ü beş-on dakika geçiyordu, gittim. Tammadıkları bir har-hoca vardı. Doktor Nurattin (?) Ahmet beyi aramaya gelmişler. Ben de oturdum. Tarek Z. Tunaya'nın yeni çıkan kitabını götürmüştüm: Türkiye'nin Siyasi Hayatında Batılılaşma Hareketleri. Daha önce bir telefonda Baltacıoğlu - Hukukcular bu işten pek anlamazlar, demişti. Kitabı aldı, birkaç yerini okudu. "İyi, ilgilenmiş." dedi. Yalnız ~~bu~~ kesin bir şey söylemek için kitabın tamamen okunması gerektiğini söyledi. Batıya Doğru'nun söz konusu olmamasını da anlamadığını, bu konuda onun yeri olduğunu söyledi. Bu arada, Türkiye Doğru'nun satışına dokundu. Türkiye Doğru çok satış yapmıştı. "Atatürk sine karşı çıkmıştı. Muhafazakar çevreler bunun aksülametleri olarak Türkiye Doğru'ya büyük ilgi göstermişlerdir." dedi.

Konu bugünkü durumumuza gelmişti. Ben rektörlerin küresülelerinden istifa ettiklerini sanıyordum. Halbuki sadece rektörlükten istifade etmişler. Şimdi tekrar geldiler. Bu defa tasfiye için muhtelit bir komisyon kurulacakmış. Bu iş komisyon işi değildi. Ne anlar asker ilimden? Ben askerlikten anlar mıyım? Hatta her profesör de işinin bilimsel durumunu tam kavrayamaz. Hele öğrenciler!.. Tasfiyenin bir tek yolu var. O da şudur: Her profesörün Milletlerarası kongrelere katılmaya ve bildiri vermesi mecburi tutulur. ~~Her~~ Beş sene içinde, yabancı dille bir eser yayınlaması da şart koşulur. Sonra bu bildiri belin, yayınların etkileri incelenir. Adamlar ya rezil olurlar. O zaman üniversiteden çıkarılırlar. Ya da bir şeyleri olduğu anlaşılır. Yerlerinde kalırlar. Bugünkü anlayış meşrutiyet

Devrindeki anlayıştan ileri değildi. O zaman hiç ol-
mazsa Gökalp ne derse herkes inandı, kabul ederdi.
Bugün herkes bir şey söylüyor.

Daha sonra Hıfzırahman Rasit Öymen'in 4 Kasım
1960 Cuma günü Ulus'da çıkan "Eğitim Davaları - Üniver-
sitemizin ve Yeni Kanun başlıklı yazı söz konusu oldu.
Yazıda şöyle bir cümle vardı: "Meşrutiyette ise bir taraftan
millî ceryanları benimseyen Gökalp ve Mehmet İzzet gibi müs-
şitleri boğruca basmış. . .". Baltacıoğlu bunları söyledi:
- Gökalpten sonra benim adımı yazmamak için Mehmet
İzzet'i yazmış. Halbuki

Boğaziçi Üniversitesi

Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi

Kişisel Arşivlere İstanbul'da Bilim, Kültür ve Eğitim Tarihi

Ismayıl Hakkı Baltacıoğlu Koleksiyonu

BLTOZN0100204